

Міністерство внутрішніх справ України
Харківський національний університет внутрішніх справ
Сумська філія

НАУКОВЕ ВИДАННЯ

**АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ПРАВОВОЇ НАУКИ І
ДЕРЖАВОТВОРЕННЯ В УКРАЇНІ В КОНТЕКСТІ ПРАВОВОЇ
ІНТЕГРАЦІЇ**

IX Міжнародна науково-практична конференція
(21 – 22 травня 2016 року)
Збірник матеріалів

Друкується з оригінальних макетів автора.

Відповідальний за випуск **Сергієнко Т.М.**
Комп'ютерний набір **Дуравкіна Н.І.**
Художнє оформлення обкладинки **Шутка В.П.**

Підписано до друку 10.05.2016 р. Формат 60×84/16.
Папір офсетний. Друк офсетний.
Умовн.-друк. арк. 19,07 Обл.вид.арк. 19,3
Тираж 130 прим. Зам. 2404/1. Ціна договірна
Надруковано у ТОВ «Видавничий дім «Ельдорадо»
40020, м. Суми, вул. Ковпака, 4
(Зареєстровано виконавчим комітетом
Сумської міської ради 31.01.2011 р. № 10077357152)
Тел./факс: (0542) 22-34-37
e-mail: pechat-ofset@yandex.ru

**АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ПРАВОВОЇ
НАУКИ І ДЕРЖАВОТВОРЕННЯ В УКРАЇНІ В
КОНТЕКСТІ ПРАВОВОЇ ІНТЕГРАЦІЇ**

Збірник матеріалів
IX Міжнародної науково-практичної конференції

(21-22 травня 2016 р.)

Суми – 2016
Видавничий дім «Ельдорадо»

УДК 34
ББК 67 я 43
Д 36

*Рекомендовано до друку вченою радою Сумської філії Харківського національного університету внутрішніх справ, протокол № 4
Від 13 квітня 2016 року*

Редакційна колегія:

Лукаш С. С., доктор юридичних наук, професор (голова редколегії);

Василенко В. А., кандидат філологічних наук, доцент;

Грובה В. П., доктор юридичних наук, професор;

Демиденко Н. М., кандидат історичних наук, старший науковий співробітник;

Дуравкіна Н. І., кандидат юридичних наук;

Лук'янихіна О. А., кандидат економічних наук, доцент;

Панасюк О. В., кандидат юридичних наук, доцент;

Сергієнко Т. М., старший викладач.

Д36 Актуальні проблеми правової науки і державотворення в Україні в контексті правової інтеграції: Збірник матеріалів IX Міжнародної науково-практичної конференції (21-22 травня 2016 року, м. Суми) / Сумська філія Харківського національного університету внутрішніх справ. – Суми: Видавничий дім «Ельдорадо», 2016. – 328 с.

Збірник містить тези доповідей учасників IX Міжнародної науково-практичної конференції «Актуальні проблеми правової науки і державотворення в Україні в контексті правової інтеграції» з проблем юриспруденції, економіки, філософії, історії, психології, лінгвістики, освіти, євроінтеграції на шляху сучасного державотворення в Україні.

УДК 34
ББК 67 я 43

© СФ ХНУВС, 2016
© Видавничий дім «Ельдорадо», 2016

Шановні колеги!

Прийміть мої щирі вітання з нагоди відкриття міжнародної науково-практичної конференції, яка традиційно проходить на базі Сумської філії Харківського національного університету внутрішніх справ.

За час становлення нашої держави відбулися певні зміни у суспільно-політичному, економічному житті, і вони вимагають адекватного відображення у правовій реальності, вироблення ефективного механізму регулювання суспільних відносин, основним елементом яких є право.

Проблематика нашої конференції не втрачає своєї актуальності. У наукових доповідях учасників конференції піднімаються питання щодо проблем розвитку адміністративного, цивільного, кримінального, фінансового, трудового права, удосконалення національного законодавства відповідно до норм права Європейського Союзу, проблемні питання у сфері економіки, гуманітарно-правові аспекти освітнього простору в умовах сучасного державотворення тощо.

Сподіваюся, що наукові пошуки авторів допоможуть у створенні справедливої, прозорої та дієвої правової системи, яка є наріжним каменем демократичного суспільства і ключем до захисту прав людини, забезпечення верховенства права та скорочення масштабів корупції. Така правова система є необхідною складовою стабільного економічного майбуття країни. Створення організаційно-правових умов для надходження інвестицій та сприяння економічному зростанню забезпечить майбутнє процвітання та добробут України.

Переконалий, що обрана тематика міжнародної науково-практичної конференції послугує плідним підґрунтям для обміну думками із зазначеної проблематики і допоможе в реалізації правової реформи в Україні, вдосконаленню юридичної науки, гармонізації національного законодавства з міжнародним правом, обговоренню практичних проблем.

**Директор Сумської філії
Харківського національного
університету внутрішніх справ,
доктор юридичних наук, професор**
С. С. Лукаш

Фісенко А. В., Чередніченко С. В.	
Питання фінансування державою фізичної культури та спорту	251
Черкасова Т. А., Курінний О. В.	
Особливості навчання дорослих: педагогічний та андрагогічний підхід	254
Секція 10. Проблеми пошуку нових стимулів розвитку економіки в умовах світової економічної кризи	256
Бєляєва Л. А.	
Правові аспекти оподаткування дивідендів	256
Бутенко В. М.	
Організаційно-економічний механізм формування біоекономіки	258
Васенко В. К.	
Сучасний мікроекономічний аналіз: його особливості та інноваційний підхід	261
Велієва В. О., Герасименко Ю. С.	
Методичні аспекти собівартості продукції	264
Дядін А. С.	
Цінове стимулювання продажів на підприємствах торгівлі	266
Ковальов Є. В.	
Стан і перспективи економічної розбудови України	269
Павлов В. П., Павлов А. К.	
Особливості модернізації російської економіки	271
Сапич В. І., Сапич Н. М.	
Чинники стабілізації валютного курсу гривні	273
Ткаченко С. О., Бортник С. М.	
Механізми ухиляння від сплати податків	276
Чередніченко В. Б.	
Досвід застосування інформаційних технологій у навчальному процесі	279

не должны использоваться в процессе реформирования законодательства. При этом каждое нововведение должно быть всесторонне проанализировано, при этом определены как его позитивные, так и негативные последствия для государства, права и экономики в целом. Только при соблюдении указанных условий реформирование действующего законодательства Украины и его адаптация к праву Европейского Союза будет эффективным.

Література

1. Фединак Г. С. Міжнародне приватне право / Г. С. Фединак, Л. С. Фединак. – К.: Юрінком Інтер, 2000. – 416 с.

І. Ю. ЛОМАКІНА
Білоцерківський національний аграрний університет

ДЕРЖАВНО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ЯК ПРАВОВА ОСНОВА СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА УКРАЇНИ

Забезпечення продовольчої безпеки необхідно розглядати як одну з найважливіших функцій держави, реалізація якої потребує визначення форм, методів, повноважень органів державної влади та органів місцевого самоврядування. Правова основа державного регулювання сільського господарства України, яка склалася на сьогоднішній день, мала відчутний вплив, по-перше попереднього законодавства, яке довгий час діяло на території УРСР, по-друге, останнім часом значною мірою відчутно вплив міжнародного права, у зв'язку із набуттям Україною членства в СОТ та перспективами вступу до ЄС і, по-третє вплив тих змін, котрі проходять нині в економічній, політичній та інших сферах життя України.

У теорії аграрного права немає єдиної думки щодо поняття державного регулювання сільського господарства. На думку В. П. Жущмана, державно-правове регулювання сільського господарства – це економічний вплив держави на виробництво, переробку і реалізацію сільськогосподарської продукції, сировини і продовольства, а також виробничо-технічне обслуговування і матеріально-технічне забезпечення агропромислового виробництва [1, 20]. На думку В. З. Янчука [2, 190] та В. К. Гуревського [3, 148], державно-правове регулювання сільського господарства становить собою сукупність заходів щодо визначення системи органів державного управління в аграрній сфері, прийняття і виконання аграрно-правових актів, закріплення певних повноважень цих органів. Такої ж позиції дотримуються і автори підручника «Аграрне право України» за редакцією В. М. Єрмоленка [4, 158-157].

Державне регулювання – це завжди впорядковуюча й організуюча

пропагують національну науку та культуру. Тільки професіонал зрозуміє свого колегу на професійному рівні. Тільки знайомство і відвідування країн на запрошення колег породжує довіру, і тільки довіра приносить інвестиції і бізнес. Тільки визнання на міжнародному рівні наукових досягнень професіоналів просуває їх і країну вперед, формує розвинуте інтегроване середовище.

Попереду велика робота з формування професійного лобі в Україні та її інтеграції в міжнародне товариство, є надія на те, що це стане стратегією держави Україна і знайде відображення в законах країни.

А. В. ФІСЕНКО
*Сумська філія Харківського національного
університету внутрішніх справ*

С. В. ЧЕРЕДНІЧЕНКО
*Інститут фізичної культури Сумського державного
педагогічного університету імені А. С. Макаренка*

ПИТАННЯ ФІНАНСУВАННЯ ДЕРЖАВОЮ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ ТА СПОРТУ

Фізична культура і спорт займали завжди важливе місце як у житті людини, так і в суспільстві в цілому. Фізичне виховання є однією з найдревніших частин фізичної культури, що своїми коренями сягає в первісну педагогіку, і разом із тим найбільш організованим і регламентованим елементом фізичної культури. Воно має чітку, історично сформовану систему цілей і завдань стосовно віку, статі, фізичного розвитку і стану здоров'я людини.

На сучасному етапі держава визначає загальні правові, організаційні, соціальні та економічні основи діяльності у сфері фізичної культури і спорту та регулює суспільні відносини у створенні умов для розвитку фізичної культури і спорту.

Закон України «Про фізичну культуру і спорт» від 11. 06. 2015 р. визначає, що фізична культура – це діяльність суб'єктів сфери фізичної культури і спорту, спрямована на забезпечення рухової активності людей з метою їх гармонійного, передусім фізичного, розвитку та ведення здорового способу життя. Фізична культура має такі напрями: фізичне виховання різних груп населення, масовий спорт, фізкультурно-спортивна реабілітація.

Фізична культура у сфері освіти має на меті забезпечити розвиток фізичного здоров'я учнів та студентів, комплексний підхід до формування розумових і фізичних здібностей особистості, вдосконалення фізичної та психологічної підготовки до активного життя, професійної діяльності на принципах індивідуального підходу,

пріоритету оздоровчої спрямованості, широкого використання різноманітних засобів та форм фізичного виховання і масового спорту, безперервності цього процесу протягом усього життя.

Фінансування розвитку фізичної культури і спорту здійснюється відповідно до Закону України «Про фізичну культуру та спорт» та інших нормативно-правових актів за рахунок коштів відповідно державного та місцевого бюджетів, а також інших джерел, не заборонених законодавством.

Для розвитку фізичної культури і спорту використовуються позабюджетні кошти, зокрема від: Фонду соціального страхування з тимчасової втрати працездатності; підприємств, установ та організацій, об'єднань громадян, окремих осіб; фінансово-господарської діяльності закладів фізичної культури і спорту; користування правами інтелектуальної власності закладами фізичної культури і спорту, організаціями фізкультурно-оздоровчих та спортивних заходів; проведення державної спортивної лотереї; інвестиційної діяльності у сфері фізичної культури і спорту.

Відповідно до ст. 47 Закону України «Про фізичну культуру та спорт» держава сприяє розвитку фізичної культури і спорту надаючи різні пільги, зокрема, звільняє заклади фізичної культури і спорту від сплати земельного податку, може надавати податкові пільги для юридичних та фізичних осіб (резидентів та нерезидентів), що здійснюють благодійну діяльність у сфері фізичної культури і спорту, сприяє діяльності суб'єктів господарювання, що здійснюють інвестиційну діяльність у сфері фізичної культури і спорту в Україні [1].

За рахунок коштів місцевих бюджетів фінансуються видатки державних програм розвитку фізичної культури і спорту: утримання та навчально-тренувальна робота дитячо-юнацьких спортивних шкіл усіх типів, заходи з фізичної культури і спорту та фінансова підтримка організацій фізкультурно-спортивної спрямованості і спортивних споруд місцевого значення. Також з обласних бюджетів здійснюється видатки на державні програми з розвитку фізичної культури, спорту, фізкультурно-спортивної реабілітації інвалідів (центри обласного значення з фізичної культури і спорту інвалідів, дитячо-спортивної школи для інвалідів усіх типів; проведення заходів з фізично-спортивної реабілітації інвалідів, навчально-тренувальних зборів і змагань обласного значення з фізичної культури та спорту інвалідів) [2; 3].

Головним розпорядником бюджетних коштів є Міністерство освіти, науки, молоді та спорту, а розпорядником бюджетних коштів нижчого рівня та відповідальним виконавцем бюджетної програми – Міністерство молоді та спорту України [4].

Також Закон України «Про фізичну культуру і спорт» здійснює більш чітке розмежування джерел фінансування суб'єктів сфери фізичної культури і спорту. Колективи фізичної культури проводять відповідні

Юридичські лица частного права преимущественно создаются в нормативно-явочном порядке на основании учредительных документов. Создание и правовой статус таких лиц регулируется нормами гражданского или торгового права. Юридические лица частного права могут создаваться в разных организационно-правовых формах, предусмотренных законодательством соответствующих государств [1, 96]. Так, в праве Германии, в частности в ст. 21, 22 Немецкого гражданского уложения, юридические лица частного права разделяются на союзы и учреждения.

Признаками союза являются цели, общие для всех членов объединения; структура, которая обеспечивает организационное единство союза и независимость объединения от изменения состава входящих в него лиц. Союзы делятся на хозяйственные, главная цель которых – коммерческая деятельность с целью получения прибыли, и нехозяйственные. Деятельность хозяйственных союзов регулируется специальным законодательством.

Учреждения создаются на основании одностороннего акта частного лица. Учредитель разрабатывает учредительный акт, определяет структуру учреждения, в том числе и состав правления. Для создания учреждения в ФРГ необходимо разрешение специального государственного органа. После получения такого разрешения создается юридическое лицо, к которому на правах собственности переходит имущество, указанное в решении об учреждении. Имущество может быть разным по своей природе: акции акционерных обществ и паевые свидетельства обществ с ограниченной ответственностью, полностью контролируемых учредителем.

Учреждение может иметь разные цели. Если цели, определенные в его уставе, признаются общепользовными или благотворительными, то учреждение получает очень ощутимые налоговые льготы. В частности, оно может быть освобождено от уплаты корпоративного налога, ставка которого превышает 50 % прибыли. Независимо от характера создаваемого учреждения переданное имущество освобождается от уплаты налога на подаренное и унаследованное имущество.

В Украине юридические лица частного права могут создаваться в организационно-правовых формах обществ, учреждений и иных форм, установленных законом (ст. 83 ГК Украины). При этом для хозяйственных обществ и учреждений как в праве иностранных государств, так и в праве Украины, установлены практически идентичные признаки.

При реформировании действующего законодательства необходимо тщательно изучить нормы права ЕС про компании, определить какие из них являются эффективными и должны быть введены в действующее законодательство Украины, а какие доказали свою неэффективность, и

законодательстве, так и в законодательстве зарубежных стран – это, в первую очередь, разного рода предпринимательские объединения, которые играют решающую роль в экономике любой страны. Привлечение иностранных юридических лиц в качестве инвесторов является необходимым условием развития экономики нашего государства. Это объясняется тем, что Украина на данный момент является государством с развивающейся экономикой и для нее являются необходимым привлечение иностранного капитала, новых технологий, способов производства и управления. Одной из основных проблем при этом являются существенные отличия в классификации юридических лиц по украинскому праву и праву зарубежных стран.

Разнообразие видов юридических лиц определено особенностями разных правовых систем и критериями, которые используются для классификации юридических лиц. Одним из основных критериев классификации в праве разных государств, в том числе и Украине, является порядок создания юридического лица. В зависимости от этого критерия можно выделить два основных вида юридических лиц: юридические лица частного права и юридические лица публичного права. В случае, когда юридическое лицо создано на основании публичного (административного) акта, оно является юридическим лицом публичного права, а если юридическое лицо создано на основании частного правового акта, оно является юридическим лицом частного права.

Юридические лица публичного права преимущественно создаются распорядительным способом уполномоченными на это государственными органами на основании специально выданных ими публично-правовых актов (закон, декрет, указ, приказ, и тому подобное). Характерными признаками юридических лиц публичного права являются: наличие властных полномочий, публичный характер поставленной цели, особый характер членства. Юридическими лицами публичного права являются государственные учреждения, торговые и промышленные палаты, а также в отдельных случаях государственные предприятия.

Основываясь в своей деятельности преимущественно на требованиях нормативно-правовых актов публичного характера, они иногда выступают как субъекты частного права, руководствуясь при этом нормами гражданского или торгового права [1, 96]. Например, немецкое гражданское уложение в гражданско-правовых отношениях уравнило юридические лица публичного права с юридическими лицами частного права относительно ответственности за действия управления и его членов, а также утраты правоспособности при ликвидации и объявлении конкурса на имущество юридического лица. Подобное правило установлено ст. 82 ГК Украины, в соответствии с которой на юридических лиц публичного права в гражданских правоотношениях распространяется действие норм ГК Украины.

заходи за рахунок членських внесків, коштів власника та уповноваженого ним органу підприємств, установ та організацій або коштів первинної профспілкової організації цих підприємств, отриманих від роботодавця на фізкультурно-оздоровчу роботу відповідно до Закону України «Про професійні спілки, їх права та гарантії діяльності» від 15.09.1999 р. [5].

Сучасний стан фінансування фізичної культури та спорту поєднує в собі фінансування з державного і місцевих бюджетів із широким залученням позабюджетних коштів, які надходять у результаті власної діяльності фізично-спортивних клубів, центрів тощо.

Проте також існує безліч проблем у сфері фізичної культури та спорту це, перш за все, застаріла нормативно-правова база, відсутність чіткої системи централізованої підготовки національних збірних команд України відповідно до міжнародних стандартів. Також є низький рівень ресурсного забезпечення функціонування системи дитячо-юнацького та резервного спорту, не до кінця сформовано необхідну інфраструктуру фізично-оздоровчої та спортивно-масової роботи за місцем проживання, навчання, роботи. Дуже погано розвинений позабюджетний фонд фінансування сфери фізичної культури та спорту. Якщо порівняти з європейськими країнами, такими, як Італія, Німеччина, Польща, Франція, то там значне фінансування здійснюється від спортивних лотерей та ігрового бізнесу, а в Україні така система відсутня.

Тому в Україні потрібно реформувати сферу фізичної культури та спорту, де буде розгалужена мережа спортивних клубів та центрів, розроблено цільові програми фінансування, де значну увагу слід приділити позабюджетним коштам, удосконалити нормативно-правову базу механізми фінансування.

Головними умовами для розвитку повинно стати стимулювання занять фізичною культурою, створення життєвих ситуацій, за яких рухова діяльність стає внутрішньою органічною потребою, за якої усвідомлюється її значення та користь. А це означає, що держава повинна створити більше спортивних клубів, секцій, спортзалів, щоб молодь мала можливість всебічно розвиватися. Змінюючи нормативну базу, значну увагу потрібно приділити створенню програм розвитку фізичної культури та спорту, створити вигідні умови для заохочення меценатів, які б були зацікавлені у фінансуванні даної сфери, а також щоб держава змогла більше виділяти коштів з Державного бюджету.

Література

1. Про фізичну культуру та спорт: Закон України від 24 грудня 1993 р. // Відомості Верховної Ради. – 1993 р. – № 3808-ХІІ.
2. Про підтримку олімпійського і параолімпійського руху та спорту вищих досягнень в Україні: Закон України від 14 вересня 2000р. // Відомості Верховної Ради. – 2000 р. – № 1954-ІІІ.